

Cuvânt-înainte

Cititorii români au acum posibilitatea de a vedea rezultatul muncii istoricului Ghiorgi Gavrindașvili, *Istoria Georgiei. Din cele mai vechi timpuri până în secolul al XXI-lea*.

Aceasta este prima ediție a *Istoriei Georgiei* în limba română. Adresăm mulțumiri cordiale traducătorului Salome Japiașvili, care pentru prima dată în relațiile georgiano-române a tradus o lucrare științifică, dar și populară, din georgiană în română.

Este îmbucurător faptul că cetățenii unei țări prietene ca România vor avea ocazia să afle despre istoria multiseclară, foarte interesantă și bogată a Georgiei. Mai mult, Georgia este o țară inclusă de foarte mult timp în același areal cultural în care România și-a găsit de mult timp locul.

Încă din perioada elenistică, întreaga regiune a Mării Negre a fost inclusă în același areal cultural, politic și economic. Arheologia a dovedit acest lucru fără urme de îndoială. Procesul nu numai că a continuat în timpul epocii romane, dar s-a intensificat și aprofundat, inclusiv în epoca bizantină, în Evul Mediu târziu, dar și în perioada modernă. Civilizația regiunii de la Marea Neagră este parte integrantă a spațiului comun european. Aceasta este temelia care definește destinele istorice ale popoarelor român și georgian.

Cele mai vechi grupări de triburi georgiene au locuit pe teritoriul Georgiei moderne încă din mileniul al II-lea î.Hr. Informațiile despre acestea au fost păstrate în inscripțiile hitite, asiriene și urartiene. Strămoșii georgienilor erau cunoscuți în Regatul Hitit, precum și în Asiria.

Prima grupare a triburilor georgiene, Kolchis, este asociată cu minunatul mit grecesc despre Argonauți și Lâna de Aur. Astăzi, Ordinul „Lâna de Aur” este una dintre cele mai importante distincții din Georgia, pe care o oferim prietenilor țării noastre.

Un loc important în carte i se acordă lui Parnavaz, primul rege al Kartli/Iberia, care a creat, în secolul al IV-lea î.Hr., un stat destul de puternic. Vechea cronică georgiană *Viața lui Kartli* atribuie lui Parnavaz alfabetizarea.

Istoria antică a Georgiei este de asemenea unică prin faptul că a fost unul dintre primele teritorii în care creștinismul a fost declarat religie de stat. Potrivit tradiției Bisericii, creștinismul a fost propovăduit în Georgia, precum și în România, de către Sfântul Andrei cel Întâi Chemat, însă, în Georgia, declararea religiei de stat este legată de Sfânta Nino — fecioara, care a zdrobit idolii păgâni în Mtskheta, a vindecat-o în mod miraculos pe regina Nana și, printr-un miracol al lui Dumnezeu, l-a convertit pe regele Mirian la creștinism. Creștinismul a fost recunoscut ca religie de stat în Georgia în anul 326.

Un alt reper în istoria antică a Georgiei este regele Vahtang Gorgasali, care în secolul al V-lea a transformat Kartli într-unul dintre cele mai puternice state din Caucaz, inițiind astfel dezvoltarea economică și culturală, care s-a intensificat în special din secolul al X-lea. În secolele XI-XII, așa-numita „epocă de aur”, Georgia a devenit cel mai puternic stat din Orientul Mijlociu și un participant egal la procesele care aveau loc în perioada respectivă.

Georgia, asemenea României, se afla în arealul cultural al Romei (Bizanțului), deși avea caracteristici culturale unice, dar și multe altele. Această conexiune spirituală, simbolizată de Sfântul Antim Ivireanul, a permis consolidarea relațiilor de-a lungul Evului Mediu târziu.

În secolul al XVIII-lea, regele din Kartli, Vahtang al VI-lea, a stabilit legături strânse cu Valahia, condusă de Constantin Brâncoveanu. Ca urmare a acestei alianțe, a fost înființată pentru prima dată o tipografie georgiană în capitala Tbilisi, unde au fost publicate de-a lungul anilor cele mai reprezentative lucrări de literatură religioasă și laică.

În perioada târzie a Evului Mediu, un alt pod cultural care a legat cele două țări a fost poetul național georgian Besik Gabașvili, înmormântat în Iași. Din păcate, din cauza adversităților istorice, mormântul său a fost pierdut. Cu toate acestea, piatra funerară este păstrată în Muzeul de Istorie a Moldovei din Iași, iar bustul lui Besik Gabașvili a fost amplasat în piața prieteniei georgiano-române din centrul vechi al orașului.

De-a lungul secolului al XX-lea, relațiile dintre cele două țări au fost fructuoase. În 1919, la București a funcționat o misiune diplomatică a Republicii Democratice Georgia condusă de Sosipatre Asatiani. România a fost una dintre primele țări care au recunoscut independența Georgiei, înainte de ocuparea acesteia de către Rusia Sovietică în februarie 1921. De asemenea, România a fost primul stat care a recunoscut încă o dată independența Georgiei, în ziua de 27 august 1991.

Legăturile de prietenie dintre popoarele noastre nu s-au oprit nici în epoca totalitară comunistă. Au existat relații strânse între artiști în domeniul literaturii, cinematografeii, artei, arhitecturii, dar și în sport.

Astăzi, România susține aspirațiile Georgiei de a se apropia și mai mult de Uniunea Europeană și de a adera la Alianța Nord-Atlantică. Sprijinul României a fost foarte important în august 2008, când Rusia a lansat o nouă agresiune militară împotriva Georgiei.

Avem valori și interese comune care ne ajută să aspirăm la un viitor european comun.

România este un membru foarte important și respectat al Uniunii Europene. Țara dvs. are de jucat un rol special în consolidarea strategiei Parteneriatului Estic. Fără participarea activă și sprijinul României, această strategie nu ar fi putut avea succesul scontat.

În final, aș dori să profit de ocazie pentru a mulțumi președintelui Emil Constantinescu și, de asemenea, Institutului de Studii Avansate pentru Cultura și Civilizația Levantului, care au fost încântați să afle despre acest proiect și care au finanțat publicarea cărții în limba română.

Îmi exprim speranța că această monografie va apropia și mai mult cele două popoare, georgian și român, pe baza mării unități istorice care ne leagă de secole.

Nikoloz Nikolozishvili
Ambasadorul Georgiei la București